

Megjelen: hetenként egyszer, Csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a négyhasábos petsor első hirdetésnél 4 kr., többszörnél 3 kr. Kinestári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.
Kiadóhivatal Pleitze Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.	Hirdetések minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.	

Dr. Prick József,

Torontálmegye alispánja, a hazáját forrón szerető honpolgár, az iskolák nagy pártfogója

nincs többé.

Folyó hó 12-én kísértük örök nyugalomra a férfit, ki tudományos műveltsége által nemcsak polgártársainak tiszteletét vivta ki: de kiből a szabad Amerika a tudományos kincset felismerve, öt egyetemi tanári székre emelte.

Visszakivánczolt mégis az édes hazába, hogy beteljesüljön a költő szava: „A nagy világon e kívül nincsen számodra hely.” — Ez bölcsöd s majdan sírod is.

E hó 10-én, a hosszabb életre érdemes férfiú, megszűnt élni.

Torontálmegye a boldogult halálát következőkép jelenti:

„Torontálmegye nagy csapás érte, szeretve tisztelt alispánja

Dr. Prick József úr

egy öt kedves kötelessége, fejedelmünk, apostoli királyunk megyénk területéni kísérése közben ért bal-
eset következtében, egynéhány napi szenvedés után. Beodrán 1872-ik évi Májushó 10-én, délutáni 4 órakor, élte 49. évében, gyors halállal kimult.

A vármegye bizottsága és tisztikara szomorú kötelességet teljesít, midőn ezen megdöbbentő gyász-
esetről a megye közönségének és a társörvény-
hatóságoknak ezennel hirt adván, egyúttal köztudo-
másra hozza, hogy az elhunyt hült tetemei vasárnap
f. hó 12-én, délutáni 4 órakor, a megye székhelyén
Nagy-Beeskereken és a vármegye házából a római
kath. sarkertbe fognak eltakarítani. — A gyászmise
a n.-beeskereki róm. kath. egyházban hétfőn 1872-
Május 13-án, délelőtti 10 órakor, hivatalosan fog
megtartatni.

Legyen neki a hant könnyű!

Éljen emléke közöttünk!

Kelt Nagy-Beeskereken, 1872. Május 10-én.

12-én 4 órakor tanusítá Torontálmegye, a boldogult irányában a végtiszteletet:

A megyei központi tisztikar Május 12-én, d. u. 3 órakor a megyeház nagy termében gyűlt össze magyar diszruhában, s bevárva a helybeli és vidéki megyebizottsági tagokat, a kerületi szolgabírákat és községek küldöttjeit, Tabakovits Gusztáv megyei főjegyző vezérlete alatt lement az alispáni lakhoz, a honnan a boldogultnak tetemei a megyei udvarkapu előtti tágasb térre vitettek.

Nagyságos Várady János kanonok végezte teljes segédlettel a temetési szertartást, mely után Hadfy Döme megyei főügyész, Torontálmegye nevében, következő megható gyászbeszédet mondott:

„Torontálmegye első tisztviselője nincs többé.

Prick József, szeretett alispánunk, midőn tiszt kötelessége legszebbikét teljesítve, Ő Felségét apost. királyunkat körutjában kísérte, egy baleset folytán, az élők sorából gyors halállal kimult.

Engem ért a szomorú megbízás, hogy ez ünne-
pélyes, de fájdalmas alkalommal elbucsszam a kedves halottól a megye közönsége nevében.

Sajgó szívvel felelek meg a rám ruházott szomorú megbízásnak, búcsút veendő oly férfiútól, kinek élete a haza és a szabadságé vala, és csak rövid ideig tartott e szép megye javára.

Megszűnt működni a dús szellem, a tudományos fő; — megszűnt dobogni a tiszta önzetlen férfi szív; — megszűnt érezni a honért lángoló hű kebel; élet nélkül fekszik előttünk azon férfiú, kinek a tudomány, a szabadság és az emberiség terén eltöltött élete példányként lebeg előttünk.

Húsz éven át, távol szerette hazájától, száműzöttként szenvedett, s alig négy éve tért honába, hogy ismét nemzetének szentelje munkás életét.

A népbizalomnak örökké zöld leveleiből font babérkoszorút, bokros érdemei jutalmául átvette a boldogult e f. é. Február 6-án, midőn e megye alispánjává megválasztott.

Kevés ideig ugyan — de a megye népének szeretete által kísérve, — haladott a tisztviselői rö-
gös pályán, és ez idő alatt újabb győzelmet aratott a megye közönségénél: kiviva magának az örök ne-
felejtset, a tisztelet és szeretet szép emlékét.

Tisztársai szeretete határtalan vala iránta; böcs kormányzása alatt nagy lendületnek nézett elébe e megye közérdeke; de a balsors csakhamar kiragadá őt karjaink közül, s fájdalommal töltte el szívünket; vesztességünk nagy.

Itt hagyál bennünket Te szeretett férfiú, de csak mint halandó, mert szellemed örökké köztünk marad.

Visszaadjuk testedet a közös anyának, édes hazád földjének, magaddal vive tudományod s bő tapasztalásodat, emléked fennmarad mig Torontálmegye létezend.

Isten hozzád kedves halottunk!

Tiszteletünk jele legyen e koszorú.

Szeretetünk örök nyugalmat esd számodra.

Béke poraidra!!!

Ezután megindult a szomorú menet a békesség laka felé, melynek küszöbén emberi érdek már nem léphet be.

A gyászmenet a bizottságilag kirendelt küldöttség által megállapított következő rendben indult meg a megyeház udvarából:

a) Legelől lovagol négy megyei csendlegény kivont karddal, utánuk Molnár István megyei csend-
örkapitány, befátyolozott megyei insurrectionalis zászló-
val, oldala mellett két csendőrmester kivont karddal;

b) ez után következik a községek lövészei csapa-
pata osztályonként, miket követend a tanuló ifjuság négyenként felállítva:

c) Tanazevics Mladen tisztb. szolgabíró, ki a keresztet viszi, oldala mellett két szolgabíró kivont karddal;

d) az ifjusági zene, Rollinger József karmester úrnak vezetése alatt;

e) a lelkész urak;

f) a gyászkocsi;

g) a megboldogultnak özvegye s testvére;

h) a megyei központi tisztikar, mint gyászoló tisztársai a megboldogultnak;

i) a megyei bizottság egybegyűlt tagjai, a küldöttségek és meghívottak.

A koporsót a ravatárol Balás Frigyes tisztb. fő-
jegyző, Andrassy Mihály aljegyző, Kulifay Lajos th.

aljegyző, Traupmann Endre főmérnök, Lukács József alszámvevő, Fuchs Sebő árvaszéki elnök, Kamenszky Ignác és Pataky Sándor árvaszéki úlnökök viendik a megyeház kapuja előtt álló gyászkozsira, s a sarkertnél levevén a kriptáig.

A gyászkozsit jobbról balról fáklyákkal kísérendi a n.-beeskereki tűzoltó egyeslet.

A megboldogult hült tetemeinek a kriptába örök nyugalomra történendő elhelyezésekor jelenlevő közönség meghivatik, hogy a hétfőn Május 13-án, d. e. 10 órakor, a plébániai róm. kath. templomban tartandó hivatalos gyászmisére megjelenni sziveskedjék.

A sírdombnál a gyermekkar a szózatot, a férfikar pedig egy megható gyászdalt énekelt.

Erre Kellner Ede Nagy-Beeskerek városa nevében mondott búcsúszót:

„Tisztelt gyászoló közönség!

Mély fájdalommal s megtört szívvel állunk általános tisztelt polgártársunk, s Torontálmegye vezetőjének Dr. Prick József sírjánál, kit még csak néhány nap előtt azon kitüntetés ért, hogy Ő Felségének, apost. királyunknak, Torontálmegye hódolatát kinyilatkozhatá — fájdalom! ezen szép tisztenek teljesítésében, áldozatul esett. — Elragadtatott mélyen elszomorodott nejtől — el számos barátaitól s tiszteltől. — S most körülveszszük itt koporsóját, hogy már néhány percz mulva visszaadjuk az anyaföldnek.

De mielőtt ezen fájdalmas tény befejeztetnék, mielőtt ő tőlünk örökre elválnék, engedjék meg, hogy Nagy-Beeskerek város lakosainak nevében, a boldogult irányában való tisztelet s hála adóját lerojjam.

A gondviselés csak rövid ideig engedé meg, hogy a gazdag ismereteket s tapasztalást saját édes hazája javára fordítsa. — De ezen rövid idő alatt is tisztelni tanultuk a valódi, önfeláldozó hazafit, a derék, önzetlen hivatalnokot, minden nemes s jónak előmozdítóját, a szó szoros értelmében való polgárt.

Nagy szelleme, józan átgondoltsággal felismerte helyzetünket s különös előszeretettel ápolta azon helyet, hol a haza jövendő polgárai fejlődnek.

Nem akarom a boldogultnak sokat hányatott életét leírni; nem akarok szólni lángoló hazaszeretetről, nem mély tudományáról — mindezen tulajdonok Torontálmegye évkönyveiben egy gazdag és halhatatlan lapot fognak betölteni.

De fel kell említenem azon kemény veszteséget, melyet városunk, különösen pedig iskola ügyünk szenvedett — megsiratni akarom a veszteséget, mely ujonnan alakult tűzoltó egyesletünket érte, megsiratni akarom a végzetet, a mely ily derék s kitűnő polgárt, szellemének és testének egész erejében oly kérélethetlennül körünkől kiragadott.

És most, kedves boldogult polgártársunk, vidd határtalan tiszteletünket, hálánkat s áldó kívánatunkat rideg sírodba — szellemed nálunk fog maradni.

Áldott legyen emléked!

Legyen testeden könnyű e hant.”

Béke poraira!

Ő Felsége kézirata.

Ő császári és Apost. királyi Felsége a következő legfelsőbb kéziratot méltóztattat a m. kir. miniszterelnökhöz intézni: Kedves gróf Lónyay! Ma tértem vissza a magyar alföldről, hová népeim jólétére irányított fejedelmi gondjaim vezettek.

Fájdalommal tölt el alyai szívem, midőn a rendes éveken gazdag termést adó vidéken a vizek által okozott nagy károkat szemléltem.

Megnyugvásomra szolgált, hogy az elöntött terület egy része időközben ismét művelés alá vehető lett. Bizton reményelem, hogy a kormányom által részint már elrendelt, részint tervezett és legközelebb foganatba veendő intézkedések s a társulati munkásság fokozása, az elemi csapások által okozott bajokat lehetőleg enyhíteni fogják; s hasonló csapásoknak a jövőben elhárítása iránt, kormányom előmunkálatai és előterjesztései alapján intézkedni fog a törvényhozás.

A bajok között, a melyeket fájdalommal láttam, örömmel töltött el, egész utam alatt szemlélhetni legdrágább kincsem: népeim szeretetét. Hű népem az őszinte ragaszkodás és osztatlan szeretet lelkes és fényes nyilatkozataival környezett mindenütt.

Visszatérve a fővárosba, fejedelmi hivatásom kedves kötelességét sietek teljesíteni, midőn ezért teljes elismerésemet és őszinte köszönetemet nyilvánítom. Nem egyes városok vagy helységek, hanem az általam átutazott vidék összes népességéhez intézem e nyilatkozatot, miután ugyanazon érzelmem őszinte kifejezésével találkoztam egyaránt mindenütt.

Ezelőtt néhány évvel ünnepélyes alkalomkor mondtam: „Boldog fejedelmek csak boldog nemzetnek lehet.” Hogy ezt elérjem, ezenül is arra leszek irányozva atyai szándékaim és fejedelmi gondjaim.

Hiszem, hogy a mindenható áldásával fogja kisérni e törekvéseimet; s bizton remélem, hű népeimnek a trón és haza iránti hű ragaszkodása és őszinte szeretete mellett, kedvelt Magyarországom és a monarchia szép és biztos jövőnek nézhet elébe.

Megbírom önt, hogy erről az utazásom alkalmával érintett vidék összes népességét — ismételt szíves üdvözléssel — azonnal tudósítsa.

Kelt Budán, 1872. évi Május 10-én.
Ferencz József s. k.

Az Arad-Kikinda-Ó-Becse, Vukovár és Vinkovczéra vezetendő vaspálya érdekében.

Néhány nap előtt a fővárosban e tárgyban több értekezlet tartott gróf Karácsonyi Guidonál, melyekben Atzél Péter, Bogdán, gr. Pejacsevich, Huszár Imre, Bogdanovits és báró Liphay B. urak vettek részt s egy emlékiratot szerkesztettek, mely a gr. Pejacsevichtől vezetett küldöttség által a közlekedési miniszternek átnyújtott. — Az ez alkalommal tartott előleges megbeszélgetésben miniszter úr a tervezett pályavonalat elvben helyben hagyta, de az állam által nyújtandó segélyt illetőleg, egység még nem jött létre.

1863-ban egy consortium alakult, melynek kiváló tagjai gróf Pejacsevich Péter és herczeg Lippe Vilmos voltak. E consortium feladatát tüzte ki magának egy vaspályát építeni, mely Kikindától Erdődön és Eszéken át Zágráb lett volna vezetendő. Miután azonban a déli vaspálya a zágráb-észéki vonalra előjoggal bírt és ezt érvényesíteni is akarta, s az építés a bányászból Eszéki szintén biztosítva levén, a társaság csak a kikinda-észéki szakasz iránt tehetett lépéseket. Erre az előengedély megadott és 1864-ben az előmunkálatok meg is tétettek; 1865. tavaszán a tervek a cs. kir. kereskedelmi miniszteriumnak a valóságos engedély iránti kérelemmel együtt beadattak.

Egy számos tagból álló küldöttség azon vidékről, melyhez gr. Karácsonyi Guido is csatlakozott, gr. Pejacsevich Péter ő exc. által vezetettve, 1865-iki Márczius 27-én fogadtattott ő felségétől, kitől az engedélyért benyújtott kérvényt át is vétették. Ő Felsége a kérvényt signálta kegyeskedett és válaszol mondá: Én ezen pályát a legfontosabbak és legjövődelmesebbek egyikének tartom a monarchiában és gondoskodni fogok, hogy az engedély mihamarabb megadásra érjen. A temesvári, észéki, zágrábi, laibachi és triesti kereskedelmi kamarák és a triesti országgyűlés felterjesztéseket tettek a miniszteriumhoz, melyekben a tervezett vasutnak, mint kivélt pályának fontossága mellett pártolást léptek fel.

A cs. királyi hadügyi miniszterium az Erdődönél tervezett dunai átkelést illetőleg nehézségeket támasztott és azt Bezdánál kívánta eszközölni. Ő Felsége az erdődi átkelést fogadta el 1865. Február 21-én.

Nagy fáradsággal végre a tárgyalások ezen engedély iránt a bécsi kereskedelmi miniszteriummal befejeztettek, de midőn az ide vonatkozó törvényjavaslat a birodalmi tanács elé terjesztetett, az 1865. évi Juliusában beállott az alkotmány felfüggesztése s e szerint az el nem intézhető.

A kereskedelmi miniszter azért egy külön felterjesztést tett ő felségének az engedély megadása érdekében, mire feleletül nyertük, hogy az engedély a vállalkozókkal megállapítandó és nekünk jóváhagyás végett az 1865. Augustus 11-diki jegyzés szerint bemutatandó.

Báró Wüllersdorf, ki időközben kereskedelmi miniszter lett, az egész monarchia számára egy vasúthálózatot készített és azt kívánta, hogy az észéki-kikindai tervben levő vonal Aradig meghosszabbításak. Együttal az 1865. Augustus 31-én kelt 10912.1172. számú miniszteri leirat megadta az előengedélyt és abban a miniszter késznek nyilatkozott, a kiegészítendő tervek bemutatása után a tárgyalásokat ismét megkezdeni, főleg, hogy ő felsége magas megbízásának elég legyen téve. — Ezen tervek előkészítettek és a cs. kir. miniszteriumnak beadattak. 1866. Márczius 9-én 9308.256. sz. leiratával a kereskedelmi miniszterium a tárgyalások befejezésére hívta meg a consortiumot, mi csakugyan meg is történt. De a nem sokára kiütközött háboru késleltette a dolgot. Az engedélyt 1867. Januárban a minisztertanácsba vitették; itt a volt magyar cancellár Majláth György úr ő exc. ellenezte a tervet és azt mondta, hogy nem sokára egy önálló magyar miniszterium fog kinevezetni, s ő ezért nem járulhat egy oly fontos tényhez, minő ezen engedély megadása, mely által annak intézkedése megelőztetik. — Ezen felfogás ellen ismét egy közvetlen kérvényt nyújtottat ő felségének, melyben ezen akadály elhárítása kéretett. Ő felsége ezen kérvényt is signálta és igen lekötözött ígéreteket tön. A bécsi miniszterium azonban már nem határozott, hanem az actákat az időközben kinevezett magyar miniszteriumhoz tette át. (Vége következik.)

BÜNYGYI VÉGTÁRGYALÁS.*

(A szegedi várban.)

Folyó évi Májushó 6-án az aradi deleg. törvényszék előtt, nagyszámú közönség jelenlétében, Löbl Illés, Schwartz József és Pavlovits Sámuel tárgyalást tartottak.

* Saját tudósítónktól. (Szerk.)

vils Pál elleni, orgazdaság, hamis okirat készítés és hiv. hatalommal visszaélés miatt indított bünygy, került sommás tárgyalás alá.

A tárgyalás folytán kifejtett tényállás a következő:

1858-ik évi Szeptember 28-án Tarjányi János, felegyházi lakosnak, hat darab jármos ökre, Nyitrai László nevű bérese elől 4 lovas betyár által erőszakosan elhajtattak. Az elhajtott ökrök egyike Szabadkán, az 1860-ik évi őszi vásárrban, Rudits József, szabadkai lakos, birtokában lett felismerve, minek következtében Tarjányi János, Fekete Márton nevű cselédjével Szabadkára menvén, az ottani kapitányi hivatal előtt, marhaslevelének felmutatása s bélyeg vasának az ökrön levő bélyegre való illesztésével teljesen beigazolta, hogy a kérdéses ökrök egyike azoknak, melyek bérese elől, a megelőző 1858-ik évben elraboltattak.

Ez alkalommal azonban kitűnt azon körülmény is, miszerint Rudits József, a kezén talált rablott ökröt, egy más idegen ökrrel, barackkai lakos, Németh Andrásról vette; s az ezután tett későbbi nyomozás oda vezetett, hogy Németh Andrásnak közvetlen elődje, Löbl Illés, szivacsi mézártszék bérlője volt.

Tarjányi Jánosnak tudomására jutván Löbl Illés orgazdasága, házához ment s itt a járások és bélyegvas által a kérdéses ökrök tulajdonjogát igazolván, tőle kárterítést követelt. Löbl Illés Tarjányi Jánosnak egységet ajánlott; azonban mivel csak az egy ökr ára fele részének megtérítését ígérte, Tarjányi azt el nem fogadta, hanem a törvény útján kívánván kárterítési jogát érvényesíteni s Löbl Illés orgazdaságát 1864-ik évben a zombori fenytő törvényszéknek feljelentette.

Löbl Illés, a zombori törvényszék által vizsgálat alá vétetvén, az ökröket Schwartz József társaságában, Mamuzits Jeremiástól vetteknek állítá, kitől N.-Zomborban az 1859. évi májusi vásárrban járattal vette, s azután ugyanaz évi kulai őszi vásárron Löbl Sámuel unoka öccse által, Németh Andrásnak eladatta.

Mamuzits Jeremiás, a kérdéses ökrök eladását határozottan tagadta, sőt általa felhívott négy egyénnek, a zombori törvényszék előtt tett egybehagyó tanuvallomásai által azon körülményt is igazolta, hogy ő a kérdéses időben nem is volt a zombori vásárrban.

Löbl Illés a zombori törvényszék előtt lefolyt tárgyalást akként készítte elő, hogy mindazon egyéneket, kik a vételről és eladásról tudomással bírhattak, faluról falura felkereste s mellette leendő tanúskodásra hívta fel s a tárgyaláson még eddig ki nem derített módon kikérte azokat, hogy bizonyos egyének, így különösen Löbl Sámuel és Pavlovits Pál részéről oly vallomások jegyeztettek fel, a melyekről azok újabbán tett vallomásaik szerint mit sem tudnak.

Mindezek folytán Löbl Illés a terhére rótt orgazdaság vádjá alul bizonyítékok elégtelenségéből fölmentetett, s daczára, hogy ez alapon hivatalból lett volna az ítélet vádló által fölebezendő, az föllebezés nélkül hagyott, és azzal végleg befejeztetett.

TÁRGZA

Dr. Prick József.

(1823—1872.)

A király utjának, melyre az inségek könyveinek letörése végett indult, egy gyászos eseménye is volt. Mint olvasóink Május 6-káról kelt táviratunkból értesültek, Torontálmege új alispánja, Prick József, a küldöttség élén a királyi udvoletére jövén, kocsija feldúlt, lábát eltörte és f. hó 10-én a kapott sérülés következtében kisenvedett.

Midőn az „Igazmondó“ az 1869-iki országgyűlés ellenzéki tagjainak életrajzát és arczképeit kezdte közölni, Prick, ki az ellenzék egyik tagja, maga írta meg életrajzát e lap számára s onnan veszszük a következő adatokat, melyek az idejekorán letűnt férfi életét oly rendkívül érdekessé teszik.

1823-ban született Szilágy-Somlyón. Atyja előbb százados, később sőpénztárnok, őt már beszélni kezdő kis korában tanítani kezdte és megvetette benne a komoly tanulmányokkal foglalkozó férfijellem alapját. Mikor iskolába beadták, már latinul beszélt. Tanulmányait a szathmári lyeumban folytatta s a nagyváradi jogakadémián végezte be.

1845-ben tette le az ügyvédi vizsgát és Pesten irodát nyitott s mint ilyen 2000 iparos által aláírt kérvényt nyújtott meg Pest megyéhez, hogy az a törvényhozás előtt sürgesse az új ipartörvény meghozatalát. — Később egészségi szempontból kénytelen lett a munkát abban hagyni s Törökországot kezdé beutazni.

Itt találta őt az 1848-iki események híre, melyek hallatára haza sietett, de katonai szolgálatra képtelen levén Torontálmegeben, melynek egész jegyzői kara honvédnek ment, aljegyző lett s nagy hasznára lett így is a hazának az akkori mozgalmas időkben.

1849. évi Augustusban az ellenség betört Torontálba és annak egész tisztikára Lugosra, onnan pedig Orsova felé Oláhországba, Kala-faba menekült, honnan fedezet alatt Vidinbe kísértetett a többi menekültekkel. Innen Prick Kossuth Lajossal együtt Sumlába szállítottat s itt Gorovéval titkára lett a menekültek bizottmányának, melynek elnöke Kossuth, alelnöke gróf Bathyányi Kázmér voltak, és mint ilyen nagy pontossággal vezette az emigráció titkári teendőit.

Később Kossuth után Kiutahiába utazott, még pedig osztrák gőzöson, francia utazónak adván ki magát. Brussaban lovakat vettek s így indultak az olympi hegyeken keresztül

utjuk czélja felé. Megérkezvén Kiutahiába, bankettet tartottak a menekültek, hol a magyarokra szép pohárköszöntéseket mondottak az idegenek. Különösen meglepő volt egy toast egy közönséges török katoná ajkairól, mely így hangzott:

„Vost Istennek egy kiválasztott arany edénye. Két szikla esett rá és összezuanta. Az edény Isten kegyelmével szeg-alakot öllhet még magára és arany marad mindig, míg a sziklák nyomorú kövek maradnak.“

E banketten Prick azzal vonta magára a figyelmet, hogy egy tiszt által mondott, félórát tartó francia toastot szörül szóra mondott el magyarul.

Kiutahiában arra a gondolatra jöttek a menekültek, hogy Kis-Ázsiában egy egészséges telepet vásároljanak és arra házakat építsenek. Pricket küldték ki az alkalmas hely kiszemelésére, ki is Claros városnak az Archipelagusra néző romjait találta a legcélszerűbbeknek. A romok között még most is csörgedez Apollo oraculumának barlangjában a víz. Ez szép kies hely lett volna, de az osztrák és orosz követek megakadályozák, hogy menekült honfitársaink itt letelepedjenek.

Sordisba ment tehát, azon helyre, a hol a világhírű jóda állt, mely Germanicus halálát megjövendölte, hol Cibebe oltárának oszlopai még ma is láthatók, hol Szent János és Pál hirdették az evangéliumot s hol Croezus világhírű kincseit halmozta rakásra. Itt a hegyek legtetetjén is mindenütt ide forrás szakadt, a kutak száma véghetetlen, mert szorgalmasan építék azokat. Mohamed ígét nem feledik hívei, a ki a tikkadt utasnak egy kutat épít, egy helyet kap érte a paradicsomban.

A letelepülésből azonban itt sem lett semmi. Igaz lett a költő szava: „a nagy világon e kívül nincsen számodra hely“, a szegény menekültek számára edes otthon nem nyílhatott sehoh.

1851-ben kiutazott a török kormány költésén az emigráció Angliába és Május havában ért Southamptonba, hol az angol kormány tudatá a menekültekkel, hogy szivesen látja őket Britania szabad földén, de azt hiszi, Amerikában könnyebben megélhetnének. Prick a menekültek egy részével egy szűk, búzós amerikai hajón, melyet részletesen leir, képzelhetlen nyomorúság közt harminczhat napig tartó kintlódás, éhezés, fázás, tengeri viharral párosult utazás után New-Yorkba érkezett.

Azt hitték a menekültek, hogy itt vége lesz a szenvedésnek. Csak itt kezdődött még igazán. A világváros semmit sem akart tudni a menekültekről. Nagy bajjal sikerült Pricknek a polgárgyűlésben némi érdeklődést költeni irántok, annyit t. i., hogy ez egy sor irással a „Commission

of Emigration“-hoz utasította őket. — E külföldiekből álló bizottságnak tőkeje kevés és azt százan meg százan veszik igénybe minden nap, a menekülteken tehát bizony nagyon kevés lett segítve. A legszegényebb, legromdább városrészen, nyomorult lebujszokban kaptak szállást és élelmet egy hétig, melynek lefolytatán kijelentették nekik, hogy most már maguk gondoskodjanak további megélhetésükről.

Prick e kritikus körülmények között a hír-lap-szerkesztőségekhez folyamodott, melyek a menekültek ügyét melegen felkarolták s számukra gyűjtéseket nyitottak és meelingeket tartottak, de nagyon csekély eredménnyel. — A new-yorkiak közönye csak Kossuth és a kiutahiái menekültek megérkezéseire olvadt fel, de akkor aztán oly imponans alakban, mint a tenger háborgása, soha elhez hasonló fogadtatást sem azelőtt sem azután a világ nem látott. A sumlai menekülteket, úgymond Prick, Amerika olybá tekinté, mint egy összetört hajó romjait, miket a hullám partjaira vetett, míg Kossuthot e hajó lobogójául, mely magas dicsőségben lengett a viharral küzdő hajó felett.

Gyönyörű az, a mit Prick a magyar ember érzelmeiről ír, ki hazájától idegen földre szakad. Költői szépség, lélektani igazság s ellágyító érzelmei lengei át sorait, mikben azt leírja s mi csak azért nem ismétljük, mert az egyszerű neologizmus keretét messze túlhaladja.

Kossuth megjelenése után Filmor Millard amerikai elnök nagy szíveséggel fogadta az emigráció tagjait s benutatta a cabinet férfiai-nál, és azok közt Corvin Tamás pénzügyi államtitkárnál, ki magát Corvin Máttyás családjából származottnak, tehát magyar eredetűnek hitte. A kormány 1700 dollárt utalványozott nekik s megígérte, hogy érdekükben a congressus elé földadományozás végett javaslatot terjeszt.

Igy szállították el őket Chicagoba, mely város tömeges népgyűlést hirdetett s megalakította a „Hungarian relief committee“-t, mely a magyar menekülteket azontúl folyvást segítette s letelepíteni akarta.

Prick a telepedési ügyet Kossuth elé terjesztette, ki azonban erre a következő levéllel válaszolt:

„Nekem mindenekelőtt a haza megmentésének szent érdeke forogván szemem előtt, egyedül s kizárólag ez eszmének szemé; gyenge és megtörtött testi erőmet, mint egy galvanikus hatalom ez tartja csak össze. Ha egyszer céllomat kivítem, vagy ha oly szerencsétlen lennék, annak kivétel felett kétségbe esni: össze fogok omlani mint egy test, melyet a vitalitás elhagyott. Ennélfogva én a teleti kérdést köromöm kivülinek vagyok kénytelen tekinteni,

mert nem helyeselhetem azt, hogy valaki magyar létére hazájának jövőjén kétségbe essék, már pedig a letelepedés expatriatio vagy legalább iyelminek adná tanuságát.“

Ezzel a telepedés ügye el lett ejtve. Prick leckeórákat adott a német, francia és latin nyelvekből, melyekhez ő maga akkor tanulta az előadói nyelvet az angolt, éjelenként. Ez keservesen ment eleinte, de végre csak bejött valahogy s kerestet nyelvtanító lett.

A nyár közeledtével a Chicagó akkor környezett iszapos kigőzölögés miatt a városban maradni életveszélyes volt, a vagyonosok tehát kiköltöztek. Prick a szegényekkel ott maradt s abból élt, a mit addig nagy nehezen megtakaríthatott. A nyomor és rozslég súlyos beteggét tette és csak hat heti eszméletlen állapot után lábadt ki nehéz betegségből.

Felgyógyulása után a New-York államban kebelezett Auburnban akadémiai tanár lön s itt két évig működött és e mellett megtanulta a zsidó és görög nyelveket és az orvosi tudományokat. Magyar társalgásra alkalma, olvasásra könyve, hirlapja, levelei nem levén, azon kezdett aggodni, hogy hazája nyelvet ellelje. Ez ellen úgy óvta magát, hogy minden nap elszavalta és leírta a rég tanult költeményeket, a „Szózatot“, „Apotheosis“, „Kontot“, „Örület.“

Auburnból a chicagói „Dearborn Seminary“-ba jött, mint a latin nyelv tanára. Itt működött mindaddig, míg Dr. Scammon Young az amerikai kormánytól, a tudomány és művészet állapotának tanulmányozására Európába küldetvén, ezt mint titkár követte; 1857—1859 években egész Európát, kivéve Ausztriát, beutazta.

Amerikába visszatérvén, újra a chicagói egyetem megüresült latin litteraturai tanszékére hivattott meg s itt működött, míg később magyar borokkal kivitei kereskedést folytatott és a magyar boroknak Amerikában új piacokat teremtet.

A porosz háboru után visszatért hazájába s Torontálmegei biliti kerülete mint képviselőjé felkuldé az országgyűlésre, hol az ellenzéki padokon foglalt helyet s a pártnak széles ismeretével egyik leghasznavehetőbb tagja volt, míg csak Torontálmegei alispáni székére nem hívá a közbizalom.

Mennyit használhatott volna még hazájának, ha a balsors oly korán ki nem ragadja arról a közpályáról, melynek annyira becsületére vált.

Legyen könnyű idegen országokban annyit hányódott hamvainak az a föld, melyet a világon legjobban szeretett!

Tarjányi Jánosnak a királyi biztoshoz benyújtott panasza folytán, ezen ügy újabb vizsgálat alá vétetvén kiderült, miszerint Németh András a vétel alkalmával kapott ugyan egy vagy két járulatot, de mivel azoknak tartalma az általa megvett marhákból bélyegével össze nem egyezett, azt a reá következő 1860-ik évi nyáron, midőn az ökröket eladni akarták, Németh János mint az időközben elhalt jogutódja visszavitte Szivaczra Löbl Illéshez, ki is a kezébe kapott járulatokat megsemmisítvén, Pavlovits Pál segédjegyzőt 10 frt. jutalom kifizetésével rávette, hogy részére mind a két ökrre vonatkozólag M és J idegen bélyegeket bejegyeztesse mint saját nevelésü ökréről egy közös marhajárlatot állítson ki, a mi Pavlovits Pál önvalomása szerint csakugyan megtörtént, ezen új járulat Németh Jánosnak adatott át, ki is annak segélyével az ökröket további forgalomba hozta.

Illés Károly királyi ügyész úr élénk előadása által a vádlottak ellen az alanyi és tárgyi tényálladékok bizonyítékokkal teljesen megvilágosították, mindazok alapján Löbl Illés az orgazdaság, hamis okirat készítés és hiv. visszaélés bűntettében, Schwartz Józsefet mint orgazdaság bűnszegédet bűnszegéd kimondani, Pavlovits Pált pedig a hamis okirat készítés bűnszegéd, s miután ellene egyéb vizsgálat fenn nem forog 1/2 évi egyszerű börtönrre ítélni s mind a 3 vádlottat a karra nézve egyetemen, az eljárás s rabtartási költségekben pedig fejenként marasztalni kérte.

Védő ügyvéd, Löbl Illés alányi tényálladékok hiányából fölmenteni kéri.

Ezek után a törvényszéki tagok visszavonulván mintegy 1/2 órai tanácskozás után az elnök kihirdeti az ítéletet, mely szerint Löbl Illés az orgazdaság vádjára alul bizonyítékok elégtelensége miatt fölmentetik, ellenben hamis okirat készítés és hiv. visszaélésre csabítás bűntettében bűnszegéd nyilvánítatik. Schwartz József bizonyítékok hiányából fölmentetik s Pavlovits Pál 3 havi egyszerű börtönrre ítéltetik.

Löbl Illés felebbezést nyújtva, kir. ügyész azt mind a 3 vádlott ellen bejelenti.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Zsombolya, Május 10-én.

Br. Liphay Béla urat a zsombolyai kerület deákpárti választói a jelöltség elfogadására fölkerített. Nevezett báró úr a felhívásnak engedni szives volt, és tegnap városunkba jött, hogy politikai programját a választók előtt kifejtsse.

Hogy a felhívásnak teljesen eleget tegyen, tegnap reggel kilenced fél órákor a párt bizottságja kíséretében a városházánál megjelent; de mivel a hallgatóság a tanácssterembe be nem férhetett, isten szabad ege alatt mondá el programját a pártkülönség nélkül összereregelt roppant nagyszámú hallgatóságának.

A beszéd szónoki remek mű, aranytisztá érveivel ellentállhatlan hatott, kézzelfoghatólag, tárgyilagosan kimutatta hiábavalóságát a baloldal által a Deákpárt ellen felhozott vádaknak; majd aztán támadólag lépett fel, és világosan bebizonyította, hogy ha van mulasztás, annak csak is a baloldal az oka!

A beszéd rendkívüli hatást tett, úgy hogy még a hallgatóság baloldali része is gondolkodóvá lett és magába szállva távozott a beszéd végeztével!

A viharos előzésekkel több ízben félbeszakított beszéd után követjelöltünk negyven négyes fogat kíséretében utra kelt, hogy az egyes községekben levő deákpártiak óhaját teljesítse, magát nekik bemutathassa és elveit velők megismertesse. Az eredmény biztos, habár nehéz küzdelem árán lehet majd kivívni a győzelmet; azonban megnyugvással mondhatom, pártunk összetart és rendkívüli erővel működik.

Pártunk győzelmére a kilátások jelenben kedvezőbbek, mint mult alkalommal voltak. A torontali választók s ezek közt különösen az anyagi jólétben, s értelmiségben kitűnő németek, kik vérmérsékletükkel fogva természeti osztónak szerint is inkább a jobb-, mint a balpárt elveit követik, a balpárti ígérek és kecsegtetések alaptalanságát mindinkább bealátják.

A gr. Csekonics család, melynek kiterjedt birtokához Zsombolya is tartozik, ez uttal a Deákpárt érdekeiben rendkívüli tevékenységet fejt ki, s ennek csak örvendeni lehet, mert főuraink leginkább hivatva vannak arra, hogy mint vezetők szerepeljenek politikai tusaikban, és gr. Csekonics János úr, valamint fia gr. Csekonics Endre úr is egész odaadással és készséggel vesznek részt közéletünkben.

Az ellenpárt győzelme, mult alkalommal oly férfi ellen lön kiviva, mindössze hét szavazattal, kinek jelöltsége pártunk részéről eléggé átgondolt nem volt, és kinek megválasztásához oly biztos remények köve nem voltak.

Huszár Imre úr önmaga személyesen jelen volt Zsombolyán, és saját szemrevétele után is meggyőződhetett arról: hogy jövő alkalommal megválasztására kilátásai nem igen vannak.

Ezen körülménynek tulajdonítható az: hogy Huszár Imre úr candidaturáját Zsombolyán jövőre is fenntartani akarja, de mivel Zsombolya a talaj lábai alatt ingadozni tapasztalja, egy uttal a billéti kerületben is föllép. A billéti azon esetre, ha a zsombolyai Huszár urat nem akarják, némelyek állítása szerint őt örömmel elfogadják, míg mások ezzel ellenkezőleg állítani merik: hogy Huszár Imre úr kilátásai Billétben sem igen biztosak, miután a választók ott az ő nevével kivül még Kormos és Róser urak neveit is emlegetik.

Huszár úr most a billétiakat készülő látogatni, azonban a billéti választók zömében deákpárti s így megválasztásán igen sokan kételkednek. (T. L.)

Déltorontál, Május 14-én.

Torontálmegyének déli oldalán, e megye árva gyermekeiként tartott részen, három ünnep volt egy napon, de két helyen: ünnep, melyen választó kerületünk csaknem minden választó polgára, vagy személyesen, vagy küldői által volt képviselve. Ugyanis mintegy ütenyszóra e hó 9-én reggel, körülbelül 80 lobogóval feldisített kocsin Kanakon mintegy 3-400 választó gyűlt egybe, innét a Horváth-Bokai lelkész fűdő Knezesvitlér vezénylete alatt, volt képviselőnk Dániel Pál úrnak megjelentünk; vezető lelkész úr meleg, lelkekre ható, szíves szöveg előadással, magyar s német nyelven tolmácsolván a gyülekezet érzelmeit, megköszönvén ünneplő képviselőnk farradozásait, az egész gyülekezet nevében fölkerette, válánál el utolaj a képviselő jelöltséget, ez után a gr.-kel. fűdő szerb lelkész úr Kanakról, a tolvádai gr.-kel. fűdő szerb és román lelkész úrak és partosi román tanító úr, románul tartottak beszédek, mindegyik különösen hangstilyozta ünneplő képviselőnk jó magartását eddigi eljárásában, mindegyik megújítja első szónok kérelmet Ezekre Dániel Pál úr négy nyelven választott; programot nem adott, mondván a lefolyt négy ország gyűlési magartatása a jövőre nevezé s program, megköszönvén a tanusított bizalmat, a folaján-lott jelöltséget elvalalta, — az ezt követő roppant előzést, valamint a t. szónokok beszédei között és utána is, az én tollam gyenge leírni. Ez volt az ünnep első része, vagyis az első ünnep.

Az előzések lecsapulta, és a szíves kezesorítások után következett a csendes barátságos villás reggeli, — ez az ünnep második része, vagy is a második ünnep, igazabban, a testvérülés ünnep, — itt lettek volna ti hamis proféták, elégtelenség, kik mindig vért és szerencsétlenséget jósoltak, kik azt mondták, a nép nincs megelégedve, — itt meggyőzöttetek volna, hogy a szerb, román, német, tót, bolgár, horváth, zsidó és magyar öszintén banya vele, mind tud egymásról lelkesül, mily szeretettel fér meg egymással, és mennyire szereti közös hazáját; felejtethen nap ez kevert népesség kerületünkre, mert minden egyes ki benne részt vett, bármily nemzetiségű, szívbe véste a törvények előtti egyenlőséget, és ezen szent ígét küldői előtt hirdetni elmulasztani nem fogja.

A harmadik ünnepély Bálnakon tartott a nagy koresmában h. szolgabíró B. G. úr szíves rendelkezéséből a daltai zene harsogó trombitája mellett, — Nagy-Beeskerekéről két úr, O. Léczről egy, H.-Bokáról egy, Párdányból egy és Bálnakról hat úr az értelmiségből, és egy a földműves polgári osztályból feccurtt magnum áldomás, tartott pedig fél nap és egy egész éjjel, öszkötve a templom sarkán esteli zenével; még az éjjeli zene sem hiányzott, még pedig kinek? . . . hej pedig uraim, ha tudnátok mit gondol az ehöz és minden segedelem nélküli bálnaki nép, önkörül larmásan mulatozókról, ők ezt gúnynak hiszik és tartják, — de önök azt nem hiszik, de ne is higgyék, csak folytassák, az eredmény el nem marad.

Kelt Torontálmegye delirészének határára az 1872-ik évi Május havában.

Egy szem és fül tanu.

Mi történik a kerületekben.

B.-Komlosról írják: hogy a nemzetiségi párt a Deákpárti-jelölt Dániel Béla ellenében Grozesku n.-szét.-míklósi unitus esperes lép föl, kinek azonban bukására nézve megtélték az intézkedések. — Babesiu is itt járt, marta is a magyarokat a mennire fogai engedtek. — A mi továbbá az utakat illeti, tudósítók, azt állítja, hogy az utak régen voltak oly jó karban, mint jelenleg vannak. — Dicséretet érdemel érte a szolgabíró.

Szent-Györgyön Babesiu, a baloldal és a nemzetiségi fusionalt párt jelöltje. Ezt ugyan megválasztották képviselő jelöltnék, csak azzal a különbséggel, hogy képviselő jelölt lehet ugyan, de legalább rajtuk nem fog mulni, hogy képviselő ne legyen.

Beesetől—Kikindóg az országút olyan mint a deszka. — Ezt is O Felsőségének köszönhetjük, különben most is fenekellen gödörök között keresnők a kocsit és a lovakat.

Torokról írják: hogy nem csak Babesiu jár oda izgatni, de mások is. — Tessék, szabadságában áll mindenkinek, véleményét elmondhatni. Csak hogy nem úgy mint azt némely urak tenni szokták. Külömben Torakon és Berlinben minden csendes.

Nagy-Kikindán, a felség keresztül utatában, több földművelő azt hangoztatta, hogy osszszuk fel a földeket. Szajkosorat ezeknek a tülbuzgó osztozóknak.

Párdányban a Deákpárti jelölt ügye jó lóban áll. Vannak ugyan eleget a kik szeretnék, ha Nikolics Sándor reformpárti lenne a képviselő. Nem sok vélemény különbség van a két jelölt politikai elvei között, ha Nikolics reformpárti.

Besenyőről illetőleg a kerületből írják, hogy Rónay János nem ott, de a nagy-szentmíklósi kerületben fog föllépni. Gyanus dolog, ha az ember úgy kapkod a kerületekhez, mint Bernáth a ményküöz.

Bálnakról írják, hogy ott az ellenzék erősen szervezkedik. Miért ne? joga van hozzá, csak illő fegyverekkel aljon ki a csatasíkra.

HIRHARANG.

Azon 2000 ft., melyet O Felsőge körútja alkalmával a török-becsei s zombolyai szegények számára adományozni kegyeskedett. O mélt. a főispán úrnak az udvari cabinet-cancelláriától már megküldetett.

Örömmel értesítjük a megye t. közön-ségét, hogy t. főispánunk o méltósága, kapott szerülési következtében, több napig ágyban fekvő beteg volt; most már annyira javult, hogy már ki is járhat.

O Felsőge Blazovits Károlyt; a szabad. állam-vaspálya tartság első pesti képviselő-jének, bokros érdemei elismerésül a vaskorona harmadosztályú rendjét adományozta. Valóban igen örülünk ha alkalmunk nyílik, jeles férfiak kitüntetéséről értesülni. Blazovits úr minden esetre megérdemelte a magas kitüntetést, miután csupán az öve az érdem, hogy a vaspálya-társág annyi gondot és áldozatot fordított arra nézve, hogy a hivatalnokok a magyar nyelvet is kötelesek legyenek elsajátítani. — E tisztelt férfin előzékenységeért és igazságszeretetéért, mindenki előtt köztiszteltetben áll. Fogadjja szerencse kívánatunk kifejezését.

(A zászlószenteléshez.) Folyó hó 19-én délután 5 órákor, tisztleg a tisztikar a zászlóanyálnál, ki a „korona“ vendéglőben fog lakni. — Fél 9 órákor nagy takarodó zene a zászlónya tiszteltetésére. — 20-án reggel fél 9 órákor a század feláll a r. kath. egyház előtt. A nyoszolyó-hölgyek összejutálnak a „korona“ vendéglőben s onnan 9 órákor a zászlóanyával az egyháza mennek. — Szeni mise. — Mise után a zászló felszenteltetik az oltár előtt, aztán kivitetik a legénységhez, mely alkalommal beszédek tartatnak. Ezután az egyház előtt felállított sátor alatt beveretnek a szegkek, minék bevégezte után a zászlóaljparancsnok átadja a zászlót a századnak. — Eskü. — Te deum. — Diszelvevulus.

(Audiencia az utcán.) Király O folségével Szegeden is történt egy olyanféle eset, minőt a lapok Temesvárról közölnek. Ugyanis midőn O folsége a gymnaziumi épületből kijöve, Lónyai fogatára ült, két oldalról hirtelen két szálás ember rohant kocsijához, s míg az egyik egy összehajtot íratot nyújtott fel, melyet a miniszterelnök átvett tőle, addig a másik az ellenkező oldalán a király kezét ragadta meg és azt szenvedélyesen megcsókolta, mire a királyi kocsis a tömeg előzése közt tova rohogott. A két utcai kérelmező, mint értesültünk, beodrai szerb lakos s egyikök a bíró volt s valamű 48-9-iki teljesítetlenül maradt ígét megadását kérték.

(Éltemes földműves.) Egy szegény román földműves, ki O folségét Temesvárt nyílt kocsiában látta érkezni, már messziről lobogtatta zászlóaljakban kérvényét, gondolván, hogy a nagy néptömeg közt e különös fogásával talán mégis fölthunthetik a király előtt. Jól tervezett, mert O folsége csakhamar észrevette a földműves szándékát s intett, hogy nyujtsa át kérvényét. A tülboldog por villangyorsan termelt a kocsis előtt és bedobta kérvényét, úgy hogy a királynak a légben kellett elkapnia a folyomódványt, mire a földműves hangos szetreasz-kával köszöntte meg a folség kegyességét s még akkor is kiáltozott, eljénze a királyt, midőn a kocsis már rég elrohogott.

Az ujonnan alakult Nagy-Beeskereki takarékpénztár Május 12-én tartá alakuló közgyűlését. — A miniszterium helyben hagyta az alapszabályokat; azonban egy pontnál tett némi lényegtelen javítást. — Elnökül titkos szavazás útján egyhangulag Dániel János úr, vezérigazgatónak pedig Kiss Lajos úr választottak meg. Választmányi tagokül: Arsenovits Péter, Balás Frigyes, Csekonits Endre gróf, Deutsch Jakob, Dr. Demkó Pál, Daun Gyula, Eisner Manó, Eckstein Samu, Freund Samu, Fischer Filop, Freund Vilmos, Feigl Zsigmond, Jarmatky Sándor, Mangold Lipót, Napholz Mátyás, Herzl Sándor, Ormody Imre, Dr. Plech Szilárd, Rosenfeld Mór, Rothmiller M., Stojkovits György, Vécsey István, Virányi József, Winter J. L. választottak meg. Az intézet jövő Julius 1-én kezd meg működését. — Póttagokul a választmányba Rainer János és Oblath Sándor urak választottak meg.

(Kerek- szivattyú vízmentesítés- és öntözésre.) A királyi körútja alkalmával Versetzen egy vízmentesítésre és öntözésre szolgáló kerek-szivattyú szemlélt meg, melyről lapunkban már szót volt. Ily gépek Hollandiában és Olaszországban nagy számmal találhatók, Magyarországon azonban csak egyetlen egy van Versetz mellett Paulison; ez Fehér Sándoré és kapcsolatban áll egy Hornsby-féle locomobile-lal. E gép naponként 1 millió akó vizet távolít el. Ugy értesültünk, hogy e gépről nem-sokára egy rőpirat fog megjelenni, különben az érdekelteknek fölvilágosítást ad Pesten Fehér Miklós (Felső Dumasor 10.), Paulison Overmars mérnök.

Az igazságügyminiszter kibocsátott rendelete szerint azon elítelt hönvédek, kiknek fogtsága nincs hosszabbra szabva egy évnél, azon kir. törvényszék fogházába helyezendők, melyeknek kerületeiben tartózkodnak.

Román conferentiát tartottak April 27-én Temesvárott Mocsanyi Antal, Mocsanyi Sándor, Mocsanyi Victor, Raduleszku Konstantin, Jan-kuleszku Julán, Hatzeg Titus Lugosról, Ivaneszku Lázár Aradról, Manyika Simon Oraviczáról és több román ellenzéki férfin. A tanácskozás tárgyat a folyó hó 9-én Aradon tartandó román congressus elé terjesztendő javaslatok megvitatása képezte. — Ezek a conferentiák már el-veszték minden érdekességüket azáltal, hogy ha három ember nagy névre akar szert tenni, már conferentiát hívnak össze. S mi aztán az egésznek a vége, egy „nesze semmi fogd meg jól.“

* A hadi felszerelési enquete-bizottság, mely a Skene-féle szerződést fogja átvizsgálni tegnap Bécsben megkezdte tanácskozásait. Az utes a hadügyminiszteriumban tartott. — A bizottságnak több irat adatott át tanulmányozás végett; úgy mint: a Skene-féle consortiummal kötött szerződés és ennek pótczikkéi, az 1872-iki árjegyzék stb. — Miután ez okmányok tanulmányozása hosszabb időt fog igénybe venni, a jövő utes Május 3-ikára tuzetett ki. Wahrmann Mór a következő pontokba foglalta a bizottság feladatát: a) milyen befolyása van a Skene-féle szerződésnek nemzetgazdasági szempontból, nevezetesen a birodalom két felének iparára? b) milyen befolyása van annak, a hadvezetés szempontjából, a hadsereg harc-képességére, a hadsereg gyors és jó fölszerelésre békében s laboruban? c) Milyen befolyása van a Skene-féle szerződésnek az állam pénzügyeire? Olesobb vagy költségesebb hadi fölszerelést biztosít ez, mint más rendszerek? d) Mily előnyök vagy hátrányok nyomnak többet a mérlegben s szólnak a szerződés mellett vagy ellen? A hátrányok, melyek esetlegesen a szerződés ellen szólnak, olyanok-e, melyek más rendszerrel elháríthatók, vagy sem. E négy pontban meg van határozva a bizottság összes feladata. Érdekel járjuk a magyar iparra is oly nagy fontossággal bíró bizottság tárgyalásait s még inkább joggal elvárjuk, hogy a magyar érdekek kellő figyelemben részesítsenek.

* Némethy Irma k. a újabb nyilatkozatot közöl az „Ellenőr“-ben s kimutatja Trousil k. a. egy levelével, hogy Orcey báró csakugyan úgy nyilatkozott a drámai színészekről, mint baga gerol. Némethy k. a. föluzatott Bécsbe s írásban adatta ki magának azt, a minék Trousil k. a. tanuja volt. A levelet — eredetiben — így hangzik: „Gehertes Fraulein Némethy! Auf Ihr an mich gestelltes Ansuchen erkläre ich hiermit, dass zur Zeit meines Gast-spielles am Pester Nationaltheater, der Herr Intendant Baron Orcey, in der Garderobe in Ihrer und meiner Gegenwart über das dramatische Personal des Nationaltheaters folgender-massen sich ausserte. Dieses Gesinde, diese Bagage, welche sich für die ersten Schauspieler halten, liegen besoffen die ganzen Nächte im Wirthshaus.“ Dies bestatigend, zeichne ich: Wien, den 30. April 1872. Marie Trousil, k. k. Hofopernsängerin. Ehhez valóban nem kell magyarázatot, kérdés: mit fog erre csinálni a báró? Itt több hazugság nem segíthet. Vagy menjen el tüstént a nemzeti színháztól, ama bagage köréből, mely részegen szokott heverni a csapszekerek talaján, vagy mentse fel tüstént a drámai színészeket attól, hogy elotte játszanak s vele érintkezzenek. Ilyen nyilatkozat után Orcey báró s a magyar dráma nem lehet, hogy megferjenek egymással, nem lehet, hogy egy födel alatt maradjanak.

(Szerelmi tragodia.) Nagyvárad közlelben egy szerencsétlen (?) anya, mivel leánya oly férfiba mert béle szeretni, kit ő a „mama“ semmiképen sem akart vőnök, elvitte leányát Váradra; mint gondolá, a tavolban nem lesz kedvese eszében, s így majd talán feleli — s a szerelmi mámorból kiabrandul. A „jó mama“ azonban családolt, mert a leány annál forróbban szeretett. Buskomoly lett; napokig elült a nélkül, hogy valakéhez egy szót is szólott volna; folyton panaszkodott, hogy nem jól érzi magát, de hogy mi baja? nem tudja. April 30-án aztán gyufákat vásárolt magának, beázatta, s a phosphorus vizez megitta. A mérgezési tünetek csak másnap mutatkoztak, mert a mérge nem volt nagymennyiségű. Orvosi gyógykezelés alá vették, de kenytelenek voltak haza küldeni szüleikhez.

(Komáromy Györgyről.) kinek halálát jelentettük, a „F. L.“-ban következket olvassuk: Komáromy egykor igen gazdag földbirtokos s a közéletben is ösmert egyéniség volt. Többször ült a képviselőházban s részt vett a szabadság-harcban is. A porosz-osztrák háboru idején külföldön magyar légio alakításával volt megbizva s e czéla nagy összegeket kapott. Akkoriban szlelben beszéltek, hogy nem jól gazdálkodott, s ez idő óta külföldön élt, csak egy párszor jöven haza. Utóbbi időben egy póre került nyilvánosság elé, melyet mi eddigéle meg sem említett, mert elvünk: nem venni figyelembre az oly pikáns botrányokat, melyek egyoldalú előadás szerint intézetnek valakinek magánjelleme ellen. O gr. Károlyi Gyula ellen indítá porté egy nagy összeg miatt, melyet neki — mint Komáromy állíta — hazafias czelokra küldött, de a melyet a gróf nem e czelokra fordított volna. Most, hogy Károlyi Gyula a kápolnai jobboldal jelöltje, e vádat nyilvánosan is felhasználták ellene, de a mit aztán oly jellemes férfiak, mint b. Podmaniczky Frigyes és gr. Károlyi Sándor nyilvánítottak adatainak kohlománynak. E pörrel sokat beszéltek az utóbbi időkben, mint fognak most valószínűleg a Komáromy halálesetéről is, mert úgy élt ő, hogy igen széles körben lön ismeretessé.

* Újabb értesülés szerint Komáromi György, egy magasabb rangú porosz tisztel viyot volna parbajt, és pedig pisztolyra, hol Komáromi halálosan sebesült, s mint tudjuk ennek következtében meg is halt.

TÖRVÉNYTEREM.

A n.-kikindai kir. törvényszéknél előadásra kitűzött perek jegyzéke.

Polgári tanács.
Előadó: PÍROVITS.
98. sz. 1871. — Jován Nika és társ. e. Dobos Pantelina s Martha egy ház és 1/2 urb. telek átadása iránt kötött szerződés megsemmisítése iránt.

Előadó: SZABOVLYEVITS.
1312. sz. p. 1872. — Ilcsity Markó, Udiczky Zákai el-
leni egy hold föld birtokba bocsátása iránt.
1323. sz. 1872. — Krsztonos Márkó, Karabas Steva és
társ. elleni 325 ft. 25 kr. kárterítés és jár. iránti pere.
1355. sz. 1872. — Schleifelder férj. Indrikovits Katalin,
Klein Jozsef és társ. elleni 600 ft. és jár. iránti pere.
Előadó: DANIEL.
119. sz. T. M. — Guba János, Jankó János és társai
ellen, tulajdonjog iránt.
89. sz. T. M. — Kiffer Ferencz, Vanbach Konrád
ellen, 2701 ft. 33 1/2 kr. tőke s jár. iránt.
171. sz. K. K. I. — Gavrilov szül. Galesev Jáná Oda-
szity hamisan Galesev Milos elleni tulajdonjog iránt.
749. sz. polg. 1872. — Pollák Mihály, Kohn Ignác
ellen, 300 ft. tőke s jár. iránt.

Előadó: JOANNOVITS.
1353. sz. polg. 1872. — Thierjung János és Katalin
Mangol Lőrincz ellen adasvevési szerződés kiadása
iránt.

Fenyítő tanács.

Május 3., 6., 7., 10., 13., 14., 16., 17., 18., 21. és 24-én.
Előadó: VLAHOVITS.
240. sz. bf. 1872. — Zonay József elleni gyilkosság.
272. sz. bf. 1872. — Balla Mátyas lopás.
253. sz. bf. 1872. — Uvalin Milos súlyos t. sértés.
258. sz. bf. 1872. — Lakai Imre súlyos testi sértés.
145. sz. bf. 1872. — Pekuran Györgye és társ. lopás.
301. sz. bf. 1872. — Bottai Milan lopás.

324. sz. bf. 1872. — Schneider Miklós súlyos t. sértés.
358. sz. bf. 1872. — Tóth Gergely és társ. csalás.
360. sz. bf. 1872. — Lotakov Tonia sirrablás.
359. sz. bf. 1872. — Csiatov Andria és társai lopás.

Előadó: GESZTESSY.

414. sz. bf. 1872. — Molvai, Foldiner Mihály elleni
gyilkossági kísérlet.
136. sz. bf. 87. — Orsa Juon és Csobu Juon lopás.
188. sz. bf. 1872. — Rajki Jovan, Roffe Pavel Sza-
vulyzku Pana lopás.
209. sz. bf. 1872. — Pollak József sikkszasz.
97-317. sz. bf. 1872. — Fenyvesi Mihály lopás.
345. sz. bf. 1872. — Leoka Simeon lopás.
300. sz. bf. 1872. — Barbul Milan lopás.
236. sz. bf. 1872. — Kneip Jakab súlyos t. sértés.
237. sz. bf. 1872. — Böresok Imre súlyos t. sértés.
304. sz. bf. 1872. — Veszelinovits Janika erőszakos-
kodás.
241. sz. bf. 1872. — Auberman Antal és társai súlyos
testi sértés.

KÖZGAZDASÁG.

Az osztrák államvasutttársaság rendes és
rendkívüli közgyűlését egyszerre tartotta meg Vodianer
Mór előnöktele alatt Bécsben. Az előterjesztett igazgató-
sági jelentés alapján a rendes közgyűlés részvényenkint

35 frank osztalékot szavazott meg azon összegben fölül,
mely eddig már kifizetett: az egészévi üzleti ered-
ményből egy részvényre hatvan frank esik, a júliusi
szelvény 40 frankkal fog bevaltatni, miből 35 frank
osztalék és 4 frank kamat a f. évre eső üzleti nyere-
mény után. Az osztalék kifizetése után fennmaradó
783,615 ftnyi összeget a közgyűlés rendkívüli költsé-
gekre szavazta meg. Az 1861. évi üzleteredményéről
szóló jelentés megvizsgálására Epstein Gusztáv, Zim-
mermann Antal és Figdor Gusztáv urakból álló bizottsá-
g küldetett ki, mely az igazgatóságnak is megadja a
fölmentesítvényt. — A rendkívüli közgyűlés következő
határozatokat hozta 1. A közgyűlés jóváhagyja a) a
magyar kormányval az arad-temesvári, temesvár-orsovai
és nagy-kikinda-panesovai vasútra vonatkozólag az
egyezményt; b) azon szerződést, mely a tiszavidéki
vasutttársasággal a temesvár-orsovai vasút kiépítése, to-
vábbá az arad-temesvári vonal közös bírása és a pest-
cselegdi vonalon a forgalom szabályozása tárgyában
kötött. 2. Jóváhagyja a közgyűlés a vojtek-bogisani
másodrendű vasutengedélyt, melyet az igazgatóság ki-
szközölt. 3. A közgyűlés felhatalmazást ad az igaz-
gatóságnak, hogy a tarsulat érdekeinek leginkább meg-
felelő módon és a viszonyokhoz képest kötvénykibocsá-
tást eszközöljön a) az arad-temesvár-orsovai vasutból a
tarsulatra eső 25 millió ezüst ft teher fedezésére; b) 500
frankos 3%-ot kamatozó kötvényekben 280,000 db.
kibocsátására a régi hálózat terhére. 4. Az alapszabá-
lyoknak több cikkelyét módosítja a közgyűlés, mire
névze az igazgatóságot megbízza, hogy a jóváhagyást
kiszközölje. 5. Az új részvények kibocsátására névze
határozatott, hogy az aláírás 1872. Augusztus 15-ig

bezárássá, s hogy azon régi részvényesek, a kik ezen
ideig fentartott előjogukat nem érvényesítik, azokat
elvesztik, és az igazgatóságot fölhatalmazza a közgyű-
lés, hogy az Augusztus 15-ig netán alá nem irt rész-
vények fölött a tarsulat érdekeinek megfelelő módon
intézkedjék.

Az osztrák állampálya 1871-ben összesen
210 mérföld hosszú vonalakkal és 179 állomással bírt.
Volt továbbá 475 mozdony, 326 szerkocsija, 599 sze-
melykocsija, 355 gyorsaru és podgyasz kocsija, 9760
teherkocsija, 45 hókeje, és 64 kapuja. A személyszál-
lításnál szállított 4.238,170 polgári egyén, 250,860
katoná, 388,600 mázsa podgyasz és 652,756 mázsa
gyorsaru, azonkívül 51 külön vonat. A teherszállítással
szállított a közönség számára 108,061,366 mázsa, a
pálya számára 50,411,350 mázsa, összesen 138,472,716.
— Bevételek a személyszállítással 9,666,275 ft 3 kr.,
a teherszállítással 28,784,077 ft 32 kr. — A kiadások
tetek 15,394,795 ft 85 kr. vagyis a bevételek 39,060,072
ft. Pályamértékben a bevétel 183,171 ft 60 kr., a
kiadás 73,134 ft 42 kr., a tiszta jövedelem 110,037 ft
18 kr. A személyszállítással 74,965 személy, 29,91
mérföldön átlag, a II. osztályban 860,636 személy
12,01 mérföldön, a III. osztályban 3,312,577 személy
709 mérföldön. 1000 ft bevételből esik az első osz-
tályra 82 ft, a II. osztályra 387 ft és a III. osztályra
531 ft. Az áruszállításnál egy mázsa 19,63 mértőldre
szállított átlag és 0,0121 ftot adott mázsa mértőld-
denkint.

H I R D E T M É N Y E K.

1371. szám. **Haszonbéri hirdetés.**

Folyó évi **Májushó 27-én** a nagy-beckereki kir. kincstári nagy fogadó helyiségeiben
reggeli 9 órakor kezdendő és illetőleg a következő napokon folytatandó nyilvános szóbeli ár-
verés útján, a következő a nagy-beckereki kir. kincstári uradalomhoz tartozó birtokrészeket és
egyéb birtványok, a legtöbbet ígérőnek, 3 egymás után következő évre és pedig 1872. évi
November 1-től 1875. évi Oktober 31-ik napjáig fognak haszonbérbe adni:

Tétel- szám	A birtvány elnevezése és kiterjedése		Mivelési ág	Kikiáltási ár	
	hold	öl		ft.	kr.
1	—	—	N.-beckereki belvárosi bormérés	—	3200
2	—	—	oppovai "	—	4060
3	—	—	német részben "	—	5000
4	—	—	gradnucizai "	—	2800
5	—	—	urad. korcsm. "	—	2000
6	—	—	Tisza és Bega halászat	—	350
7	12	1578	felső muzslyai föld	Szántóföld	103 88
8	26	1297	Szeuna hunka "	"	705 12
9	27	900	Marienbrod "	"	661 75
10	101	680	Dugi szigeti "	"	1014 25
11	40	—	Sztupárszky szigeti föld	"	560 —
12	4	—	gradnucizai mérszarsz. f.	"	64 80
13	4	—	tanitói föld	"	78 —
14	3	360	Klecki korcsma föld	"	61 27 1/2
15	8	—	N.-beckereki új homok gödör	Homokos szántóföld	128 80
16	2	280	öreg homok gödör	"	35 26
17	50	500	Dugi szigeti föld	"	669 16
18	50	500	"	"	633 94
19	51	48	"	"	790 96 1/2
20	51	48	"	"	1027 23 1/2
21	50	500	"	"	825 12 1/2
22	4	—	oppovai mérszarsz. föld	"	76 —
23	4	—	felső muzslyai föld	"	64 —
24	4	—	"	"	74 80
25	4	—	"	"	64 —
26	4	—	"	"	64 —
27	4	—	"	"	64 —
28	4	—	"	"	78 80
29	4	—	"	"	72 80
30	4	—	"	"	70 40
31	4	—	"	"	78 80

Írásbeli ajánlatok csak az árverés 1-ső napját megelőző napon ezen igazgatóság vagy a
nagy-beckereki számtartóhoz és csak akkor elfogadtnak déli 12 óráig ha,
1-ször. A birtványt és azért ajánlott bérösszeget, az utóbbit számokkal és szavakkal ha-
tározottan megjelöli.
2-ször. 50 kros bélyeggel és 10% bánatpénzzel el van látva.
3-ször. Azon nyilatkozatot magában foglalja, hogy az ajánló az árverési és bérleti felté-
teleket tökéletesen ismeri és magát azoknak aláveti.
Későbbben érkező s úgynevezett utóajánlatok el nem fogadtnak.
Az árverési és bérleti feltételek ezen igazgatóság, valamint a kir. kincstári számtartósnál
Nagy-Beckereken a rendes hivatali órákban mindenkor betekintheők.
Csatád, 1872. évi April 25-én, **A m. kir. jószágigazgatóság.**

76. szám b. v. **Hirdetés.**

Alulírt kiküldött végrehajtó ezennel közlé teszi: hogy a török-becei tekintetes kir. járás-
bírósz 1872. évi 512. polg. számú végzése következtében, alperes Nityin Kiril franyovai ke-
reskedőnél, felperes Joczits István ó-becei kereskedő részére, 1600 ft követelés kielégítésére
különböző szobatorok és bolti árucikkelyek és 2 p. m. morzsolatlan kukoricából álló ingó-
ságok, 1871-ik évi Deczember 23-ik napján bíróság lefoglaltattak, s 476 ft. 61 kr. becsül-
tettek. Ennek következtében, a polg. tk. rdt. 464. §-ához képest mindazok, kik tulajdoni, vagy
elsőbbségi jogot vélnék érvényesíthetni, ezennel felhivatnak: hogy úgy a foglaltat, mint a
végrehajtást szenvedett fél ellen együttesen intézendő kereseteiket, a "Torontál" című lapban
harmadszori megjelenés napjától számított 15 nap alatt, — elsőbbségi bejelentéseiket pedig az
árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, alulírt végrehajtónál, a törvény rendes
útján leendő elintéztetés végett, annál bizonyosabban beadják, mert különben azok a végrehajtás
folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.
Kelt Török-Becsén, 1872. évi April 22-ik napján.

Rankovits István,
kik. bírósági végrehajtó.

N.-Beckereki takarékpénztár.

A folyó év és hó 12-én tartott alakuló közgyűlés határozata folytán, a fent
címzett intézet részvényeire egyelőre még 40 ft. részvényenkint, és pedig 20 ft.
folyó hó 18-tól 25-ig és 20 ft. Junushó 18-tól 25-ig a részvény-igazolványok
előmutatása, illetőleg beküldése mellett, az intézet helyiségén, (Fischer Manóféle
házban) a délelőtti órákban a lent idézett alapszabályok 9. §. értelmében befizetendő.
N.-Beckereken, 1872. évi Májushó 13-án.

Dániel János,
elnök.

9. §. Ki valamely befizetést a kiszabott határidő alatt nem teljesít, a részvény-igazolványának a helybeli
és hivatalos lapok útján való közzétételével további 4 heti határidő kitűzése mellett, ennek teljesítésére felszólít-
tatik, mely időre 6% késedelmi kamatot tartozik fizetni. Ha a befizetés ezen határidő alatt sem teljesítették a
részvények megsemmisíttetnek és azok helyett újak adnak ki, melyek az intézet javára elárúsíttatnak.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

1275. számhoz. **Haszonbéri hirdetés.**

Folyó évi **Junius 3-án** az ujpécsi m. kir. ispánság irodahelyiségében, Ujpecest, délelőtti
9 órakor kezdendő és esetleg a következő napokon át folytatandó második és illetőleg harmadik
nyilvános szóbeli árverés útján, a következő a csatádi m. kir. uradalomhoz tartozó Regálék és
egyéb birtványok, a legtöbbet ígérőnek 1872. évi November 1-től kezdve, 3 és illetőleg 6 évre
haszonbérbe fognak adni:

Tétel- szám	A birtvány megnevezése és annak kiterjedése		Délelőtti vagy délutáni órában	Kikiáltási ár o. e.	
	hold	öl		ft.	kr.
1	—	—	Ujpécsi vásári jog	délelőtti	105 —
2	—	—	" halászlai jog	"	5 —
3	501	210	Dinyási kihalásitványi földek	"	2004 45
4	91	249	Csebzai ritu dragoj legelő föld	"	875 9
5	120	—	Ujpécsi körödi legelő föld	délután	1206 —
6	180	780	"	"	1443 80

Írásbeli ajánlatok ezen igazgatóságnál folyó évi Junius 1-éig, az ujpécsi ispánságnál pedig,
csak az árverés napján reggeli 9 óráig és csak akkor fogadtnak el, ha
1-ször. A birtványt kivülről és az érte ajánlott bérösszeget, ez utóbbit számokkal és
szavakkal határozottan megjelöli.
2-ször. 50 kros bélyeggel és 10% bánatpénzzel el van látva.
3-ször. Azon nyilatkozatot magában foglalja, hogy az ajánló az árverési és bérleti felté-
teleket tökéletesen ismeri és magát azoknak aláveti.
Későbbben érkező s úgynevezett utóajánlatok el nem fogadtnak, posta elkésés tekintetbe
nem vétetik.
Az árverési és bérleti feltételek ezen igazgatóságnál, és csatádi m. k. számtartósnál, nem
külömben az ujpécsi ispánságnál, a rendes hivatali órákban mindenkor betekintheők.
Csatád, 1872. évi April 29-én.

A m. kir. jószágigazgatóság.

1255. sz. **Pályázat.**

Alulírott m. kir. jószágigazgatóságnál, egy
rendszeresített díjnoki állomás 1 ft. napidij mel-
lett üresedésbe jövén, melynek betöltésére
ezennel pályázat nyíltatik, nemkülömben egy
segédmérnök 3 ft. napidij és 1 ft. 10 kr. mért-
földpénz mellett, három óra felvétetik.
Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állás
egyikét elnyerni óhajtnak, az elsőre névze saját
kezüleg irt folyamódásukat, melyben az életkor,
fedhetlen erkölcsi magavisélet, eddigi foglalko-
zás és végzett tanulmányok, nemkülömben a
magyar és német nyelv szó- és írásbani töké-
letes jártasságot tanúsító bizonyítványokkal fel-
szerelve, — a második állás iránt pedig, a
mérnöki teendő végzésére képviseit van, saját
kezeirésével szerkesztett folyamódványukat, ezen
jószágigazgatóság elnökéhez f. é. **Május 20-ig**
nyújtás be.
Csatád, 1872. évi April 30-án.
A m. k. jószágigazgatóság.

Hirdetés.

A torontálmezei gazdatisztek nyugdíj
egyletének feloszlata közgyűlésileg elha-
tározatván, a folyó évi Aprilhó 21-én tartott
közgyűlés határozatához képest felszólítottak
mindazok, kik az egylet ellen akárminő
igényeket vagy követeléseket érvényesíthetni
vélnék, hogy ezeket az egylet alulírt elnökénél
folyó évi **Májushó 21-ig** írásban bejelenteni
el ne mulasszák, mert a későbbi bejelenté-
nyek nem fognak tekintetbe vétethetni.
N.-Kikindán, 1872. évi Aprilhó 21-én.

Szavits Lyubomir,
egyleti elnök.

4958. sz. p. 1871.

Hirdetés.

Torontálmezei polgári törvényszéke ré-
széről ezennel közhírre tétetik, miszerint
Verner István ujpécsi kereskedő kérelme foly-
tán, csődület megnyitván, ideiglenes tömeg-
gondnoknak Markovics Miklós ujpécsi, per-
ügyelőnek pedig Dr. Györgyevics Milos helyb.
hítes ügyvéd urak kinevezettek, a hitelezők
bizottmányának valamint tömeggondnok meg-
választására 1872-ik évi Junushó 7-ike, úgy
nemkülömben a tömeg elleni keresetek be-
adására 1872. **Junius 3., 4. és 5-ik** napjai
oly módon tüzetnek ki határnapul, hogy mind-
azok, kik a csődtömegből bármely czim alatt
valamit követelnek, a kitűzött határidőig keres-
tetüket a szükséges okmányokkal támogatva
adják be, és itteni meghatalmazottjaikat
jelölték ki, későbbben benyújtott keresetek
visszautasíttatni fognak.
Kelt Torontálmezei polg. törvényszéke
mint csődbíróságunk N.-Beckereken, 1871.
évi Deczemberhó 23-án.

347. sz. **Hirdetés.**

A n.-kikindai kir. törvényszék elnöksége
részéről közhírre tétetik, miszerint a törvény-
széki fegyház felszerelésére szükségelt butorzat,
ruha- és fehérműveket valamint lábbeliek nyilván-
os árlejtés útján fogván beszereztetni.
Felhivatnak a vállalkozni szandékozók, hogy
300 ft bánatpénzzel ellátva, ezen kir. törvény-
szék elnökségénél 1872. **Május 26-án** délelőtti
9 órakor tartandó nyilvános árlejtésen megje-
lenjenek, megjegyezve egyúttal, hogy az árlejtés
napjáig írásba foglalt és lepecsételt
ajánlatok (Offer) is elfogadtnak.
A szükségelt butorok és ruhaneműek
minő- és mennyiségére névze vállalkozni szan-
dékozók, a kir. törvényszék iroda-igazgatójánál
szerezhetnek maguknak kellő tudomást.
Kelt Nagy-Kikindán 1872. Május 3-án.
Hertelendy,
királyi törvényszéki elnök.

HIRDETÉNY.

Melleghy Pál
tudatja a t. cz. közönséggel, hogy
czipészi boltját
a nagy utcában levő Kekezféle házba átteszi,
és ajánlja ezenül is becses ismerőseinek és az
egész t. cz. közönségnek mindennemű czipész-
munkáit, u. m. magyar csizmákat, férfito-
pánokat, gyermekczipőket, erős eseléd-
csizmákat stb. a legjutányosb áron. (3°)

Egy **Governör-féle**
ARATÓGÉP,
egy 13 soros **Garett-féle**
VETŐGÉP,
egy lőerőre alkalmazott
NYOMTATÓGÉP,
valamint több
szekér, kocsi, eke,
az eredeti vételárnál 25%-kal olcsóbban eladó
N.-Beckereken, **Poroszkay Bélánál.** (3°)

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckereken.